

ДО МЕДИИТЕ

22.12.2010 г., СОФИЯ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Казват, че в навечерието на Коледа хората стават по-добри и отворени към болката на другите... Позволяваме си да ви изпратим едно от писмата, които получаваме от наши колеги. Нека чрез вас да достигне до всички хора, защото в него е изказана човешката болка на лекаря. Останалото вече сме го казали благодарение с вашата подкрепа и разбиране.

Бъдете здрави през приближаващите празници, с пожелание **ДА НЕ ГУБИМ ВЯРА В ДОБРОТО!**

Екипът на НСОПЛБ

„Здравейте колеги,

Подкрепям идеята, че неотложната помощ може да се поеме и от структурите на СМП при допълнително финансиране.

Трудно ще обясня чувството на угнетение и обида, което буди у мен предложението на Министъра за допълнителните 11 стотинки, и многото приказки за „лесното“ организиране на неотложната помощ от страна на ОПЛ. „Лесно е“, ако в населеното място ОПЛ са поне 10. А ние - в селата и малките градчета?!

НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩОПРАКТИКУВАЩИТЕ ЛЕКАРИ В БЪЛГАРИЯ –
ЧЛЕН НА АСОЦИАЦИЯТА НА ЛЕКАРИТЕ ПО ОБЩА/ФАМИЛНА МЕДИЦИНА
ОТ ЮГОИЗТОЧНА ЕВРОПА

1407 София, бул. „Н. Й. Вапцаров“ № 17- 21, ет.2, ап.5 тел./факс 868 28 94,
моб. 0886 614 589 e-mail: nsoplbg@gmail.com <http://www.nsoplbg.com>

Ще ви разкажа за себе си. Работа като ОПЛ от самото начало на реформата. В Листата си имам 1400 деца. От тях 90 са до 1 годишна възраст. На г-н Министъра това сигурно нищо не му говори, но вие знаете какво означава това - каква е острата заболеваемост и колко често вечер, нощем, събота и неделя преглеждам пациентите си.

Преди 4 години ме оперираха от Карцином на гърдата. Върнах се на работа с конците. Отказах да лекувам (просто нямах сили) дете в дома с пневмония - насочих го за хоспитализация. Майката ми се обиди... и го презаписа при друг лекар. Работих и по време на химиотерапията - беше невъзможно да си намеря заместник.

Колеги, издържах 10 години. Повече не мога. Моля, предайте на г-н Министъра, че не искам 11-те стотинки! Аз искам 8 часов работен ден. Искам да сготвя на семейството си спокойно. Искам през почивните дни да пътувам. Искам да спя без телефона до главата си. Искам да се съхраня не психически и емоционално. Искам да оцелея просто физически.

Предайте му и това - имам две прекрасни деца. След като поработих като ОПЛ, им забраних дори да мислят, че ще учат Медицина!

Поздрави от дълбоката провинция!"

(22 декември 2010 г.)